

ת"פ (אשקלון) 38131-05-20 - מדינת ישראל נ' אליאב טרבלסי

ת"פ (אשקלון) 38131-05-20 - מדינת ישראל נ' אליאב טרבלסי

ת"פ (אשקלון) 38131-05-20

מדינת ישראל

נגד

אליאב טרבלסי

ע"י ב"כ עו"ד נתי טרבלסי

בית משפט השלום באשקלון

[24.11.2024]

לפני כב' השופטת זהר דולב להמן

גזר דין

כתב האישום, הסדר הטיעון, הכרעת הדין והשתלשלות ההליך

1. ב-18.7.23 הורשע הנאשם לאחר הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן (להלן: כתב האישום) ב-תקיפה,

בהתאם לסעיף 379 ל-חוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) ו-נהיגה בקלות ראש, בהתאם לסעיף

62(2) ל-פקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה).

2. על פי עובדות כתב האישום, ב-11.8.19, סמוך לשעה 19:00, בכביש בין נתיבות למעגלים, נהג הנאשם בקלות

ראש, בכך שנצמד עם רכב מסוג סקודה, לרכבו של א"ע (להלן: המתלונן) מסוג X, ל"ז-----והחל לעבור בין הנתיבים.

בשלב מסוים עקף הנאשם את המתלונן ובכניסה למעגלים חסם את נתיב הנסיעה של המתלונן. מיד ובסמוך, יצא

הנאשם מרכבו, הניף את כפכפו באוויר בסימון למתלונן לעצור. המתלונן עצר את רכבו, אז הגיע הנאשם לרכבו של

המתלונן, פתח את דלת הנהג, הניח את כף רגלו על מושב הנהג, שאל את המתלונן "מה אתה נוסע לאט" ותקף

אותו שלא כדין, בכך שהיכה אותו במכת אגרוף בפניו.

קביעת מתחם העונש ההולם

3. הנאשם הורשע בשתי עבירות. בהתאם להוראות תיקון 113 ל-חוק העונשין ול"מבחן הקשר ההדוק" שנקבע ב-

ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14) אני קובעת כי מדובר ב"תכנית עבריינית אחת" וכך עלה גם

מטיעוני באי כוח הצדדים לעונש. אמות המידה ואבני הבוחן בהן התחשבתי בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם

לסעיף 40ג(א) ל-חוק העונשין, הן כמפורט להלן:

א. הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע עבירת התקיפה הם הגנה על שלמות הגוף, שלוות הנפש, שלומו, כבודו

ובטיחונו האישי של המתלונן בפרט ושל הציבור בכלל. עמדה על כך כב' הש' וילנר, בסעיף 12 לפסק דינה ב-ע"פ

7220/19 זגורי נ' מדינת ישראל (6.2.20) -

"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הגלומה בעבירות אלימות ועל הצורך בהרתעה מפני ביצוען. זאת, מחמת פגיעתן האנושה בזכותו של אדם לשלמות גופו, לביטחון ולכבוד".

הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע עבירת הנהיגה בקלות ראש הם בטחון הציבור ושמירה על כלל משתמשי הדרך - הולכי רגל, נהגים ונוסעים בכלי הרכב שנסעו בסביבתו.

ב. מקובלת עליי עמדת המאשימה כי מידת הפגיעה בערכים החברתיים היא בינונית. מעבר לפגיעה הפיזית בגופו של המתלונן, פגע הנאשם גם בשלוות הנפש, כבודו ובטחונו האישי של המתלונן ושל הציבור כולו. מעשי הנאשם מלמדים על אדישות לאפשרות פגיעה באזרחים, שכל חטאם הוא בכך שעשו שימוש בדרך בזהירות. לענין זה יפה קביעתו של כב' הש' בן טולילה ב-ת"פ (מחוז-ב"ש) 67969-11-17 מדינת ישראל נ' אבו סולב (8.8.19) (הגם ששם דובר באירוע חמור מזה שלפניי) -

"...עניין לנו בדוגמה נוספת לתופעה שבה נהגים, חלקם נורמטיביים, מוצאים עצמם פועלים באופן אלים ומסוכן כלפי זולתם בכביש בשל טענות של מה בכך. תופעה זו שזכתה בפסיקה לכינוי 'זעם בכבישים' (road rage) מוצאת ביטוי במרבית המקרים באלימות מילולית בלבד, אך יש ולעתים זו מסלימה ומגיעה לכדי אלימות פיזית שתוצאותיה קשות. ...אמנם לא נגרמה למתלוננים כל חבלה, וכפי הנלמד גם לא נגרם נזק של ממש לרכב, אולם ההיבט הכספי כאן אינו העיקר. העיקר הוא הפגיעה החמורה בתחושת הביטחון בדרכים, כאשר האזרח מן השורה הופך באקראי לקורבן להתנהגות בריונית..."

ג. מדיניות הענישה הנהוגה - עיון בפסיקה מלמד כי קיים מנעד גדול של ענישה. במהלך הטיעונים לעונש הפנתה המאשימה לפסיקה התומכת בעמדתה ועליה הוספתי פסיקה. כל מקרה לנסיבותיו וברי כי יש לאבחן המקרים השונים למקרה שלפניי, אולם קיימים פסקי דין מהן ניתן לגזור אמת-מידה עונשית הולמת למקרה שלפניי, כמפורט להלן - 1) רע"פ 3802/23 הדר נ' מדינת ישראל (18.5.23) (להלן: ענין הדר) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור על גזר דין, במסגרתו בגין הרשעתו על פי הודאתו בחבלה חמורה שבוצעה כלפי נהג אחר בכביש, נקבע מתחם 10-30 חודשי מאסר. הושתה שנת מאסר בפועל, חרף הודאתו, הבעת חרטה, העדר עבר והמלצת שרות המבחן להימנע מהרשעתו.

* ענין הדר חמור מזה שלפניי משמעותית, שכן במסגרתו נגרמה חבלה חמורה שכללה שברים בצלעות וחבלות נוספות. משכך ברי כי המתחם שיקבע בתיק שלפניי יהיה נמוך משמעותית מזה שנקבע ב-ענין הדר. לצד זאת, מצאתי לנכון להביא קביעת כב' הש' אלרון בסעיף 9 להחלטתו, הרלוונטית בכל תיק של אלימות על רקע סכסוך בכביש - "לפנינו מקרה עגום נוסף של זעם בכבישים, שבו אדם מאבד את עשתונותו ונוקט באלימות קשה כלפי אדם זר. הקלות שבה המבקש פנה לנהוג באלימות - היא מטרידה... ואף שבמקרה זה לא נגרמו נזקים ארוכי טווח, הרי שהאירוע היה יכול להסתיים בנקל בצורה קשה הרבה יותר, כפי שקורה לעיתים. מעשים אלו דורשים ענישה הולמת ומרתיעה".

- (2) רע"פ 4265/15 דדון נ' מדינת ישראל (22.6.15) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור. נקבע מתחם 3-14 בגין עבירות תקיפה ואיומים. הושתו 4 חודשי מאסר בפועל, להם נוסף במצטבר חודש 1 מתוך 4 חודשי מאסר מותנה, שהופעל, רובו בחופף, וענישה נלווית. מדובר היה באיומים על בעל פאב, שדרש מהמבקש לצאת ממנו, ובתגובה איים עליו המבקש, תפס צווארון חולצתו ודחף את בעל הפאב. המבקש, שלחובתו עבר פלילי בעבירות רכוש, אלימות וסמים, הופנה לממונה על עבודת שירות, אך נמצא לא מתאים בשל שימוש בסמים.
- * קיים שוני בנסיבות האירוע, הן בנסיבות ביצוע העבירות והן בכך ששם הורשע בעבירה נוספת של איומים ואילו בפני בעבירה נוספת של נהיגה בקלות ראש. אולם לצד השוני, ניתן להקיש מהמתחם שנקבע, בין היתר בהינתן כי בדחותו הערעור, קבע בית המשפט המחוזי ב-עפ"ג (מחוז-ב"ש) 18854-12-14 דדון נ' מדינת ישראל (20.5.15) שעונש המאסר "קל יחסית".
- (3) רע"פ 1454/14 סנד נ' מדינת ישראל (26.2.14) - נדחה ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, שקיבל ערעור המדינה. בגין הרשעתו בנהיגה בפזיזות והכשלת שוטר נקבע מתחם הנע ממאסר קצר עד שנת מאסר. בהתחשב בכך שהמבקש היה עצור 30 ימים ושהה כ-7 חודשים בתנאים מגבילים, הושתו 3,000 ₪ קנס, 364 ימי פסילה, מאסר ופסילה מותנים. בית המשפט המחוזי קבע כי המתחם הוא 3-24 חודשי מאסר בפועל. נוכח ההלכה שערכאת הערעור לא ממצה את מלוא חומרת הדין - הושתו 5 חודשי מאסר בפועל, בנוסף לענישה הנלווית.
- * גם כאן לצד השוני בנסיבות האירוע, ניתן להקיש מהמתחם לעניינו, אולם המתחם בתיק שלפניי יהיה מתון בחלקו העליון נוכח השוני בנסיבות האירוע.
- (4) רע"פ 4310/13 שדה נ' מדינת ישראל (27.8.13) (להלן: ענין שדה), אליו הפנתה המאשימה - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור. הורשע לאחר שמיעת ראיות, בתקיפה ואיומים. הכה באגרוף בחזהו של מתלונן 1, עמו יש לו סכסוך על רקע תחרות עסקית, אחז בצווארו ואמר לו שזהו יומו האחרון. בנוסף, סטר למתלונן 2, חנק את מתלונן 3 ואמר לו "שיגמור" אותו וישרוף את המקום. הושתו 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, הופעל מאסר מותנה בן 4 חודשים, בחופף ובמצטבר, כך שסך הכול הושתו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, 7 חודשי מאסר מותנה ו-750 ₪ פיצוי לכל אחד מהמתלוננים.
- * גם כאן מדובר בעבירות שונות, שכללו מספר תקיפות ואיומים, אך ללא עבירת נהיגה בקלות ראש. לצד השוני בנסיבות האירוע, ניתן לגזור אמת מידה הולמת לעניינו בתקיפה, הגם שגם כאן מדובר בענישה מתונה מזו שהושתה ב-ענין שדה.
- (5) רע"פ 5655/12 אבו אלהווא נ' מדינת ישראל (3.9.12) (להלן: ענין אבו אלהווא), אליו הפנתה המאשימה - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור. הורשע לאחר שמיעת ראיות בנהיגה בקלות ראש, בכך שהסיע במושב האחורי אישה מבוגרת ו-6 קטינים שלא היו חגורים בחגורת בטיחות. הושתו 1,500 ₪ קנס ופסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 24 חודשים.

- * גם כאן מדובר בנסיבות שונות מאלו שלפניי ומשכך משך הפסילה שיושת יהיה מתון מזה שנפסק ב-ענין אבו אלהווא, קל וחומר משבענינו מדובר במי שהודה ומשכך זכאי להקלה בעונשו.
- (6) ת"פ (שלום-ב"ש) 46991-05-23 מדינת ישראל נ' עאיש (22.6.23) - בגין הרשעתו בנהיגה בקלות ראש, נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ברכב ללא ביטוח וללא רישיון רכב והפרעה לשוטר במילוי תפקידו - הושתו חודש ו-4 ימי מאסר בפועל וענישה נלווית, שכללה מאסרים מותנים, קנס, התחייבות, פסילה בפועל ומותנית, תוך אימוץ הסדר בין הצדדים, אליו הגיעו הצדדים בשל "קושי ראיתי משמעותי".
- ד. בפסיקה עוברת כחוט השני חשיבות נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, בהתאם לסעיף 40יט ל-חוק העונשין, משכך התחשבתי בנסיבות הבאות:
- (1) הנאשם הוא המבצע היחידי והעיקרי של העבירות והוא מחולל האירוע.
 - (2) מעובדות כתב האישום עולה כי מדובר בעבירה ספונטנית, ללא תכנון מוקדם.
 - (3) הנזק שנגרם למתלונן מעבירת התקיפה לא נמצא ברף הגבוה, שכן מבלי להקל ראש בחומרת האירוע, התקיפה התמצתה במכת אגרוף בפניו ללא גרימת חבלה. כעולה מהתסקיר מיום 28.2.24, המתלונן שלל תחושות פחד או איום מצד הנאשם.
 - (4) לצד האמור, הנזק שעלול היה להיגרם מביצוע העבירות הוא משמעותי ורב. לא אחת עדים אנו לתוצאות החמורות של עבירות אלימות, שלעיתים שכיחות מסתיימות בפגיעות גוף חמורות ואף קורבנות בנפש. יפה לעניין זה קביעת בית המשפט המחוזי בבאר שבע ב-עפ"ג (מחוזי-ב"ש) 22342-02-23 וקנין נ' מדינת ישראל (19.04.23) - "האלימות היא רעה חולה, הבאה לביטוי במישורי החיים השונים, בתוך המשפחה, בין שכנים, על הכביש, ובאינטראקציות שונות בין זרים. היא פוגעת בקרבנות הישירים שלה ובחברה בכללה. משפיעה על תחושת הביטחון ויוצרת אווירה ציבורית עכורה. המלחמה בה היא מלחמה על מראית פני החברה ואיכות חייה. ובהתאם לכך ההתייחסות העקרונית אליה היא של רצינות וחומרה, המבטאות שאת נפש והוקעה של החברה כלפי התופעה".
 - (5) הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות - כעולה מעובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם, הן כעסו של הנאשם על נסיעתו האיטית של המתלונן.
- מתחם העונש ההולם
4. בהינתן הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות האירוע, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם הוא 3-12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית, הכוללת מאסרים מותנים, עיצומים כלכליים ופסילה.

5. אופי העבירות והפגיעה הכלכלית שלהן בציבור כולו מחייב השתתפות עיצומים כלכליים, הכוללים קנס והתחייבות. על פי הוראות סעיף 40 ח ל-חוק העונשין, בקביעת מתחם הקנס ההולם שומה על בית המשפט לבחון היכולת הכלכלית של הנאשם, כחלק מהשיקולים לקביעת מתחם הקנס, שכן לא הרי פלוני כאלמוני. מטעם ההגנה לא הוגשו אסמכתאות המעידות על מצב כלכלי גבולי. חרף זאת, בהינתן מצבו הרפואי והכללי של הנאשם ומצבה הרפואי של בתו, כעולה מתסקיר שירות המבחן ומראיות ההגנה לעונש (טל/4-טל/11) - הקנס יהיה מתון בחלקו התחתון, ומתחם הקנס יעמוד על 2,500 ₪-10,000 ₪.
6. בית המשפט העליון קבע כי במסגרת הפיצוי בהליך הפלילי, כמצוות סעיף 77(א) ל-חוק העונשין אין למצות את מלוא הנזק ויש לתחמו, שכן "...פיצוי זה הריהו 'עזרה ראשונה' הניתנת לנפגע העבירה בתום ההתדיינות בפלילים. בצד אותה 'עזרה ראשונה' עומדת האפשרות להגיש בנפרד תביעה אזרחית נגד העבריין, בגין מלוא נזקי קרבן העבירה" [ראו והשוו ע"פ 7186/19 טובי נ' מדינת ישראל (8.1.20)]. משכך גם הפיצוי יהיה מתון. גזירת העונש המתאים לנאשם במסגרת המתחם
7. בגזירת העונש המתאים לנאשם התחשבתי, בהתאם לסעיף 40ג(ב) ל-חוק העונשין, בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40יא ל-חוק העונשין, כפי שעלה מהתסקירים שהוגשו בעניין הנאשם מיום 28.2.24 ו-17.6.24, בטענות ב"כ הצדדים, חוות דעת הממונה מיום 17.9.24 ובדברי הנאשם ואשתו: א. נסיבות חיים של הנאשם, מצבו המשפחתי והכללי - הנאשם כבן 30, נשוי ואב לילדה כבת שנתיים. אשתו בהיריון ועתידה ללדת. במקור, ממושב "מעגלים", וב-4 השנים האחרונות מתגורר בנתיבות עם משפחתו. אשתו, כבת 28, עובדת כמורה לילדים בעלי צרכים מיוחדים. לבתו, בדומה לנאשם, בעיות שמיעה ונקבעה לה נכות של 100 % עד 31.12.24. משפחת מוצאו מונה זוג הורים ו-5 ילדים, בטווח גילאי 14-32, כשהנאשם שני מבניהם. אביו, בן 57, עובד בתחום החקלאות; אמו, בשנות ה-50 לחייה, עובדת בסופר. הנאשם תיאר קשר קרוב ויציב עם הוריו ובני משפחתו. ב. לימודים - הנאשם סיים 12 שנות לימוד בבית ספר "שער הנגב", בדרבון הוריו ובניגוד לרצונו, ולו בגרות חלקית. לדבריו, בחלק מהזמן למד במסגרות חינוך מיוחד. השתלבותו במסגרת הלימודית התאפיינה בבעיות משמעת וחברתיות רבות, שביטוי להן היה בהפרעות למורים והתנהגות אלימה כלפי תלמידים. לדבריו, התנהגות זו לא מאפיינת התנהלותו כיום. ג. מצב בריאותי - הנאשם סובל מבעיות שמיעה, עושה שימוש במכשירי שמיעה ונקבע לו נכות של 64% לצמיתות. בנוסף, סובל הנאשם מהפרעות קשב וריכוז, הפרעת התנהגות ומטופל בריטלין. עושה שימוש בקנבוס רפואי בשל כאבים לאחר שתל קוֹכְלִיאָרִי למכשיר שמיעה בראשו.

ד. תעסוקה - עבד כ-4 שנים בתחום הבניה, בחברות בניה שונות. לאחר מכן כחצי שנה כעוזר בטיחות בחברת "האס הום" וכיום במוסך תהילה נתיבות, שאף כתב מכתב המלצה (טל/12). הנאשם התקשה לתאר את הסיבה לקשייו ביציבות והסתגלות למקום עבודה לאורך תקופה.

ה. מאמצי הנאשם לחזור למוטב - בתסקיר מיום 28.2.24 עלה כי הנאשם התקשה לשתף בעברו הפלילי והתעבורתי, שב וציין כי מדובר בהתנהגות שאפיינה את עברו, לא זכר אותה ואת מניעה. לתפיסתו, בשל השוני בהתנהגותו כיום, מעדיף להימנע מהתייחסות לעברו הבעייתי. טען כי הגורמים המשטרתיים פותחים נגדו בהליכי שווא. שירות המבחן ציין כי הנאשם מוכר לו מאבחנו במסגרת הליך ת"פ 8462-08-17, אז התרשם מצעיר בעל נזקקות לשילוב בתהליך טיפולי שיתייחס לדימויו העצמי ולנטייתו לעבירות בתחום התעבורה. בגזר הדין מ-24.6.18 הושתו, בין היתר, צו מבחן לשנה ו-140 שעות של"ץ בהתאם להמלצה. שולב בקבוצה טיפולית בתחום התעבורה, אך בשל היעדרות רבה נפלט ממנה. שולב בפרויקט טיפולי בתחום התעסוקה, הגיע לשתי שיחות והתקשה להמשיך בשל מצבו הרפואי. צו המבחן הסתכם בפגישות פרטניות, ככל יכולתו, ובהתאם לתפקודו הרפואי. התקשה לבצע את צו השל"ץ במספר מסגרות שהוצעו ומשך המליץ שירות המבחן לבטלו. בהמשך, לאחר מציאת מסגרת שהתאימה למצבו, סיים הנאשם את המוטל עליו באוגוסט 2021.

הנאשם שב ושלל בפני שירות המבחן צורך טיפולי ומוכנות או נכונות להשתלב בהליך שיקומי, על רקע תפיסתו בהיעדר צורך טיפולי במצבו והעדר פניות אישית בחייו להתגייס להליך טיפולי בשירות המבחן או עם גורם חיצוני. לדברי אשת הנאשם בדיון הטיעונים לעונש, רואים שיפור אצל הנאשם, הוא לא אותו אדם אלא אדם אחר לגמרי, מתנדב המון, עובד במוסך ושם עוזר למי שמפעיל את "כנפיים של קרמבו".

ו. התייחסות הנאשם לנפגע העבירה - מהתסקיר עלה כי לנאשם היכרות שטחית עם נפגע העבירה מאחר שגרו בעבר באותו מושב. שלל היכרות מעבר לכך. סמוך ליום האירוע ניסה מספר פעמים ליצור קשר עם המתלונן על מנת לפתור הנושא ביניהם, אך המתלונן שב וסירב לכך. הנאשם ביטא כעס כלפי המתלונן והטיח בפני שירות המבחן כי כל עדותו היא עדות שווא ושקרית.

ז. נטילת אחריות - הנאשם הודה בביצוע העבירות בבית המשפט. חרף הודאה זו, התקשה להודות בפני שירות המבחן בביצוען ומסר גרסה שונה מזו המתוארת בעובדות כתב האישום בהן הודה. לדבריו, באותו יום נסע להוריו כשלפניו נהג המתלונן, שתוך כדי הנהיגה השתמש בטלפון ונהג בצורה איטית מאוד שהפריעה לנסיעת הנאשם; הוא ניסה לעקוף את המתלונן שהקשה עליו באופן מכוון לבצע עקיפה; הוא המשיך בנסיעתו עד שרכבו נסע לצד רכב המתלונן, פתח את החלון והטיח במתלונן את כעסו על נהיגתו, ללא קללות, צעקות או ירידה מהרכב והמשיך בנסיעתו לבית הוריו. הנאשם טען כי גורמים משטריים מתנכלים לו וכי ההליך בנוי על עדות כזב של המתלונן. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לגלות אחריות על מעשיו, לאורך חייו וכיום, כעולה, כאמור, מהתייחסותו הבעייתית לעבירות הנוכחיות ועברו הפלילי והאישי, בנטייתו להשליך האחריות על גורמים חיצוניים ועל תדמיתו הבעייתית בעבר, שלתפיסתו, לא מאפיינת אותו כיום. לעמדת שירות המבחן, תפיסתו זו לצד הכחשתו החוזרת היוו בפניו חסם משמעותי להתייחסות לבעייתיות במצבו ולדיון בדפוסים המכשילים בחייו.

בדבריו לעונש מסר הנאשם "אני מתנצל על הכול. אני כבר לא כמו פעם אני רוצה לחיות בשיגרה. אני מתנצל על כל התיק על מה שאני מואשם. אני מצטער על הכול ואני כבר לא כמו פעם. יש לי תנאים שהייתי ילד והייתי בעיות היום אני בכלל לא באותו כיוון. אני עובד, עברתי תקופה של לימודים. לעשות תעודה של מנהל מוסך".
ח. עמדת המתלונן - כעולה מהתסקיר מיום 28.2.24, המתלונן מסר כי הוא כבן 26, עובד ומתגורר במושב מעגלים; לו היכרות שטחית עם הנאשם על רקע מגוריהם בעבר באותו מושב; תיאר את הנאשם כבעייתי, שמזה שנים רבות התנהגותו מאופיינת באלימות והיזק לרכוש. תיאור האירוע תואם עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם. המתלונן שלל תחושות פחד או איום מצד הנאשם, ומסר כי על רקע היכרותו וחשיפתו להתנהגות הנאשם לאורך השנים, מדובר בבחור המסוכן לציבור.

ט. השפעת העונש על הנאשם ומשפחתו - לדברי ב"כ הנאשם בטיעונו לעונש, עונש מאסר, אף בדרך של עבודות שירות, יפגע באופן אנוש במשפחת הנאשם. כאמור לעיל, מראיות ההגנה לעונש (טל/4-11/טל) נוסף על כך שהנאשם עצמו סובל ממגבלות בשמיעה, הרי שהוא ואשתו מתמודדים עם גידול בת שסובלת אף היא ממגבלות בשמיעה. לדברי אשת הנאשם בדיון הטיעונים לעונש, בתם נולדה עם בעיית שמיעה, עברה ניתוח בגיל 9 חודשים ומאז ההתמודדות לא פשוטה. הנאשם הוא יד ימינה שכן קשה לה להתמודד לבד בבתי החולים. ככל שיושת על הנאשם עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, לא תהיה להם פרנסה, שכן היא צריכה ללדת והנאשם יצטרך להפסיק לעבוד. במצב הדברים האמור, ברי כי עונש מאסר, לרבות בדרך של עבודות שירות, ישפיע על מצבם הכלכלי של הנאשם ומשפחתו ואף על מצבם הרגשי והתפקודי, באופן משמעותי מהשפעת עונש זה על נאשמים אחרים.
י. חלוף הזמן -מביצוע העבירות חלפו למעלה מ-5 שנים. כתב האישום הוגש כ-9 חודשים לאחר האירוע. בחלוף כ-3 שנים ממועד הגשת כתב האישום, לאחר שינוי מספר מותבים ודחיות מטעמים שונים - הוצג הסדר הטיעון, במסגרתו לא הייתה הסכמה עונשית. בהסכמת הצדדים הופנה הנאשם לשירות המבחן. דיון הטיעונים לעונש נדחה מעת לעת מטעמים שונים, לרבות לבקשת שירות המבחן, אילוצי בית המשפט, לבקשת ההגנה ולבקשת הממונה על עבודות השירות, עד שאלו נשמעו ב-25.9.24 והתיק נדחה למתן גזר דין ב-21.11.24.
יא. עבר פלילי - לחובת הנאשם רישום פלילי ורישום תעבורתי מיום 31.12.17, במסגרתם בגין הפרעת שוטר, שבל"ר, תקיפת שוטר, נהיגה ללא רישיון נהיגה-מעולם לא הוציא, ללא רישיון רכב ובקלות ראש - הושתו על הנאשם 6 חודשי מאסר מותנה, קנס, פסילה בפועל ו-10 חודשי פסילה מותנית. בנוסף, לחובת הנאשם 8 רישומים בגין עבירות תעבורה שונות (ב-טל/2 יש 9 רישומים, אולם 1 מהם הוא בתיק שפורט לעיל) ובכללן: נהיגה בזמן פסילה, אי ציות לשוטר, נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה בקלות ראש, נהיגה כשברמזור אור אדום, נהיגה תחת השפעת סמים/אלכוהול. בגין אלו הושתו עליו קנסות, פסילת רישיון בפועל ומותנית ומאסרים מותנים. ב-24.6.18, בתיק 8462-08-17 הוארך מאסר מותנה שהושת עליו בתיק קודם והושתו צו של"ץ, צו מבחן, התחייבות, פסילה בפועל והופעלה הפסילה המותנית, אף היא מהתיק הקודם (תיק 7608-08-16 מיום 17.8.16).

הארכת מאסר מותנה ושיקולי שיקום

8. בת"פ 7054-15 ו-ת"פ 56116-08-15 הושתו על הנאשם, ביום 31.12.17, בין היתר, 6 חודשי מאסר מותנה שבמשך 3 שנים, לא יעבור כל עבירת אלימות ו/או עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ו/או כל עבירה של נהיגה בפזיזות ו/או כל עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ו/או כל עבירת רכוש ו/או כל עבירה של נהיגה בזמן פסילה (טל/3). העבירות בהליך שלפניי בוצעו בחלוף פחות משנתיים מיום גזר הדין ומשכך המאסר המותנה הוא בר הפעלה. ההגנה עתרה להארכתו, אך שירות המבחן לא בא בהמלצה להאריך את המאסר המותנה בהעדר שיתוף פעולה עם הליך טיפולי כלשהו ובהינתן עמדותיו.

9. סעיף 55(א) ל-חוק העונשין קובע הכלל, כי "מי שנידון למאסר על תנאי והורשע בשל עבירה נוספת, יצווה בית המשפט על הפעלת המאסר על תנאי". סעיף 56(א) ל-חוק העונשין קובע אחד החריגים לכלל ולפיו אם לא הושת מאסר בפועל, "בית המשפט... רשאי, ..., לצוות, מטעמים שיירשמו, על הארכת תקופת התנאי, או חידושה, לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים, אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות הענין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי" (ההדגשות לא במקור -זד"ל).

10. הבחינה אם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום, בהתאם לסעיף 40ד ל-חוק העונשין, לפיו משבית המשפט "מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם" והבחינה אם הנאשם עומד בתנאי סעיף 56(א) ל-חוק העונשין כרוכות במידה רבה זו בזו. לכן אדון בהן במאוחד.

11. לא שוכנעתי כי זהו המקרה בו קיימים טעמים המצדיקים חריגה מהמתחם שקבעתי בשל שיקולי שיקום. מהמפורט בהרחבה לעיל עולה כי הנאשם שלל כל צורך או רצון להשתלב בהליך שיקומי או טיפולי כלשהו. לא זו בלבד, חרף הודאתו בפני בית המשפט, הרי שבפני שירות המבחן הכחיש הנאשם את ביצוע העבירות, מסר גרסה שונה לאירוע, ציין כי הודאתו בבית המשפט נבעה מרצונו לסיום ההליך ואינה פנימית וכנה, ואף הביע כעס על ההליך הפלילי המתנהל נגדו והציג עמדה קורבנית בדבר התנכלות המערכת לו. בנסיבות אלו, לא מצאתי כי הנאשם הביע מוטיבציה כנה ואמיתית לשיקומו או כי קיימות אינדיקציות לשינוי מהותי בהתנהגותו ובדרך חשיבתו. להתרשמות שירות המבחן, בעניינו של הנאשם קיימים מספר גורמי סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק, ובכלל זה התנהלות שהתאפיינה בקשיים פיזיים, אשר הובילו לקשיים רגשיים ופריצת גבולות, כעולה מקשיי השתלבות במסגרות השונות, עברו הפלילי והתעבורתי; קושי בגילוי אחריות כלפי התנהגות בעייתית; התייחסותו בעייתית כלפי המתלונן והצגת עמדה קורבנית; אופי העבירות והפגיעה בנפגע העבירה. שירות המבחן סבר כי הנאשם זקוק לענישה מרתיעה ומציבת גבולות, שלהערכת שירות המבחן, תהווה ענישה משמעותית ולצד זאת תאפשר הליך שיקומי, ומשכך המליץ על הטלת עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. כאמור לעיל, בתסקיר המשלים מיום 17.6.24, שב וחזר שירות המבחן על המלצתו העונשית שלעיל, ובהתאם הבהיר, כי לא בא בהמלצה על הארכת המאסר המותנה.

12. בנסיבות המתוארות, מצאתי כי אין לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום, כי אין הצדקה שלא להפעיל את המאסר המותנה ואין מקום לחדשו. עם זאת, מצאתי כי יש למקם הנאשם בחלקו התחתון של המתחם, אך לא בתחתיתו, ואף יש מקום להורות על חפיפה של המאסר המותנה שיופעל עם העונש שיושת על הנאשם. זאת, בהתחשב בנסיבותיו האישיות והמשפחתיות, לרבות מצבו הרפואי של הנאשם ושל בתו הפעוטה, הודאתו (חרף עמדתו מול שירות המבחן), חלוף הזמן במהלכו לא הורשע בביצוע עבירות נוספות ומכלול הנסיבות שתוארו לעיל, לרבות החשש לפגיעה במשפחתו.

מיום 10.7.2012 סוף דבר

13. מכל המקובץ לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר בפועל.

הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים, שנגזר ב-ת"פ 7054-10-15 וב-ת"פ 56116-08-15, בחופף.

סך הכול יהיה על הנאשם לרצות 6 חודשי מאסר, שירוצו בעבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה.

מאחר שמועד תחילת ריצוי עבודות השירות חלף, אני קובעת תחילת ביצוע עבודות השירות ביום 8.1.25.

הנאשם יבצע את עבודות השירות - 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות ביום.

ביום 8.1.25, בשעה 8:00, יתייצב הנאשם לצורך קליטה והצבה ב-יחידת ברקאי - עבודות שירות - שלוחת דרום -

סמוך לכלא באר שבע. אוטובוסים להגעה: 189, 350, 247.

הנאשם מוזהר:

(1) עליו לעדכן את משרד הממונה בכל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו ובטלפון הנייד שלו.

(2) עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, שכן כל הפרה או אי מילוי עבודות השירות על פי הנחיות המפקח, עלול להביא

להפסקתן ולהמרתן בריצוי יתרת המאסר בפועל.

(3) במקום נערכות ביקורות, וכי אי עמידה בביקורת עלולה להביא להפסקת עבודות השירות ולהמרתן בריצוי יתרת

המאסר בפועל.

(4) מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכי כל חריגה מכללים אלו עלולה להביא להפסקת עבודות השירות ולהמרתן בריצוי יתרת

המאסר בפועל.

הממונה מתבקשת לדווח לבית המשפט עם תום ביצוען של העבודות.

ב. 3 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירה בה הורשע.

ג. קנס בסך 2,500 ₪, או 50 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 10.1.25 וכל 10 בחודש שלאחריו.

אם לא יבוצע תשלום במועדו - תעמוד כל יתרת הקנס לפירעון מיידי.

ד. פיצוי בסך 500 ₪, למתלונן.

הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 10.1.25 וכל 10 בחודש שלאחריו.

אם לא יבוצע תשלום במועדו - תעמוד כל יתרת הפיצוי לפירעון מיידי.

ה. 3,500 ₪ התחייבות, למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירה בה הורשע.
על הנאשם להצהיר על ההתחייבות היום. לא יצהיר על ההתחייבות היום - יהיה על הנאשם לרצות 30 ימי מאסר בפועל, על מנת לכפות אותו לעשות כן.
ו. 6 חודשי פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה.
הפסילה בפועל תחל היום, במצטרב לכל פסילה אחרת שטרם סיים לרצות.
מובהר לנאשם כי עליו להפקיד רישיון הנהיגה, או תצהיר על העדרו, היום במזכירות בית המשפט.
על הנאשם להפקיד רישיון נהיגה, גם אם תוקף רישיון הנהיגה פקע.
לא יופקד הרישיון או תצהיר על העדרו - תחל הפסילה בפועל, הנאשם יחשב פסול מלנהוג, אך הפסילה לא תימנה כל עוד לא יופקד הרישיון או התצהיר, ולכן לא תסתיים.
מוסברת לנאשם חשיבות הפקדת הרישיון במועד וחומרת העבירה של נהיגה בזמן פסילה.
ז. 12 חודשי פסילה מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה על תנאי. התנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירה של נהיגה בקלות ראש, נהיגה פוחזת, סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה וכל עבירה כמפורט בסעיף 36(ג) ל-פקודת התעבורה.

תשומת לב הנאשם כי ניתן לשלם את הקנס והפיצוי באחת הדרכים הבאות:
→ בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il
→ מוקד שירות טלפוני (בשרות עצמי) מרכז גבייה - במספר *35592 או 073-2055000
→ במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברית שלום).
לא תשמע טענה שהנאשם לא קיבל שוברי תשלום בדואר;
המזכירות מתבקשת להעביר עותק גזר הדין לממונה על עבודות שירות.
ניתן צו כללי למוצגים: להשמיד, לחלט ולהשיב לבעלים, לפי שיקול דעת היחידה החוקרת.
זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 יום.
ניתן והודע היום, כ"ג חשוון תשפ"ה, 24 נובמבר 2024, במעמד הצדדים.